

benøves. Iøvrigt har Forstærkningsmandskabet i Fredstid ordentligviis ingen Tjeneste at forrette, hvorimod det har at møde ved de anordnede Mynstringer; men i Krigstid anvendes det saaledes, som Omstændighederne kræve." Jeg har her foreslaaet, at der efter Ordet „Linie" indsættes „eller tidligere vaabnøvede", og at Ordene „indsinde sig til de Øvelser, der maatte blive anordnede" forandres til „indsinde sig i de anordnede Exerceerfkoles for at vaabnøves". „Anordnede Exerceerfkoles" er deels noget Bestemt, deels begrænset ved de Pengemidler, der gives dertil, hvorimod „Øvelser", som det staaer i Loven, er meget ubestemt og hæver paa indirecte Maade hele Forstærkningsmandskabets Frihed i Fredstid. Det kan ikke være Hensigten, at dette skal skee.

Det er vist, at Loven i disse Retninger var bedre før, end den er nu; kunne vi derfor ikke faae disse Bestemmelser ind, maage vi hellere holde os til det, vi have nu; — at lade os dem rive ud af Hænderne vilde være urigtigt, og det er ubilligt at forlange det.

Fallefen: Jeg vil tillade mig at henstille til den ærede Forslagsstiller, om han ikke vil tage Forslaget under Nr. 10 tilbage. Jeg tror ikke, at det udtrykker, hvad den ærede Forslagsstiller har villet udtrykke derved. Den ændrede Paragraph kommer nemlig til at lyde saaledes: „Dog maa den, som derved paatager sig den forøgede Tjenestebyrde, kunne opfylde de fassatte Betingelser med Hensyn til Tjenestedygtighed og ikke være over 30 Aar, medmindre han har udjænt i Linien, i hvilket Tilfælde han dog maa være over 32 Aar." Altsaa vil han kunne være 60 Aar. Jeg antager, at det er Forslagsstillerens Mening, at der skulde staae: „i hvilket Tilfælde han dog ikke maa være over 32 Aar". Forslaget vil saaledes komme til at udtrykke det Modsatte af, hvad den ærede Forslagsstiller har meent, da dette „ikke" mangler, og jeg skulde derfor henstille til ham, om han ikke vil tage det tilbage.

Beck: Jeg maa paa det Bestemteste udtale mig imod Ændringsforslagene Nr. 7, 8, 9, 10 og 11, der samtlige vedrøre Stilling,

Bytning af Vilkaar og Nummerbytning, hvilke samtlige kunne indbefattes under det almindelige Begreb „Stedfortrædning". Det er nemlig af særdeles Betydning for Armeen, at der netop med Hensyn til Stedfortrædningen bliver fulgt eensartede Regler i samtlige Landsdele. En saadan Overensstemmelse finder nu for Tiden Sted, og det er derfor af stor Vigtighed, at vi ikke forandre Reglen, som den er givet i det foreliggende Værnepligtslovudkast, efterat det er vendt tilbage til os fra Landstinget. Vel er det her i Form og Udtryk noget forskjelligt fra Værnepligtsloven af 12te Februar 1849, men Meningen er aldeles den samme, og det er den samme Tanke, som er udtrykt i Værnepligtslovene for Slesvig og Holsteen, vedrørende dette Forhold. Marsagen, hvorfor man saa strengt maa holde herpaa, er, at hele vor Forsyning med Underofficerer er for Størstedelen bygget paa, at de kunne stille sig for Værnepligtige, og da det er overladt enhver Mand i Landet at stille en hvilkensomhelst Underofficerer for sig, hvad enten han er født i Slesvig eller Holsteen, vil det være overordentlig meget bebyrdende for Militairret og for Armeens Forsyning med Underofficerer, naar vi ikke strengt fastholde, at de samme Bestemmelser skulde være gjældende overalt. Der er desuden en anden Grund, hvorfor jeg maa stemme imod de Ændringer, som her ere foreslaaede, den nemlig, at man aldeles tilfidesætter Hensynet til det moralske Forhold, som en Bytningensmand skal besidde for at blive antagen. Den ærede Rigsdagsmand for Holst. Amts 2den Valgkreds (Tscherning) gjorde gjældende, at man ikke kan og ikke bør vrage den Mand ved Bytningen, som ikke kan vrages ved Udskrivningen, hvis han havde trukket et af de lavere Nummere. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, og jeg skal her gjentage, at her kommer et ganske særligt Moment i Betragtning. Naar Lodtrækning finder Sted, er der nemlig ligemeget Chance for, at man erhverder moralsk gode og slette Føll i Hæren; men naar Lodtrækningen er tilendebragt, og det er bestemt, hvilke Individier der have erhverdt lave Nummere og skulde indkaldes, saa gaar af dem, der have trukket høje Nummere, de til deres Hjemstavn, som ville erhverve deres Ophold ved deres